

ПОЛЕМИКА

Нема неспоразума, има конформизма

Реаговање на текст
„Пандемија неспоразума”,
„Политика”, 10. јануар

Зоран
Радовановић*

Мучно ми је да одговарам професору Чоловићу, председнику Српског лекарског друштва. Због својих академских титула и звања, као и функције коју обавља, морао би да поштује бар елементарне истине. Посебно је непримерен начин на који изврше чињенице. Целог живота се држао скалпела, а сада бесно размахује ушицама секире не хајући где удара. Он се правда што није „тако добар полемичар”, али је проблем што користи не баш цењене полемичарске технике од којих само још дубље тоне. Ево тужне истине:

Није тачно да сам ја расправу „пре-нео у 'Политику'”. Управо је то урадио мој опонент 21. децембра. Дегутиран наметнутим нивоом расправе, реаговао сам кратким текстом. Сада ме сачекује четвороструко дужи утук од моје notiце.

Уопште није „очигледно” да сам одустао од свог чланка „Конгрес под контролом режима”. Ту сам изнео тако разорне и матирајуће замерке свом опоненту, да могу да разумем што би волео да их нема. Оне остају као тежак крст на његовим леђима.

Мој успешан летошњи притисак на руководство СЛД и Конгрес лекара могао је да се негира до проналаска феничанског писма. Реч професора Чоловића да нисмо разговарали замена је тезе, јер то нико не тврди. Кореспонденцију сам обављао са председницом Научног одбора (НО), а обоје смо копије порука слали њему.

Следећа нетачност гласи: „проф. Радовановић није имао никаквих 'заслуга' да тема 'ковид' буде на конгресу”. Када сам са запрепашћењем видео званично обавештење о шест конгресних тема, од којих ниједна нема везе са ковидом

19, обавестио сам 27. јула руководство СЛД и конгреса да је то срамота. Наредног дана ми је јавила председница НО да је акредитација конгреса већ у току, али да ће „поразговарати” са директором Института „Батут”. Одмах сам јој поручио: „Ово је сада прилика да се види да ли је у питању само трапавост организатора... или свесна намера осујећивања анализе епидемиолошке ситуације.” Мало потом, шест тема је повучено, а замениле су их четири, од којих се две односе на ковид 19. Када су ми колеге честитале на „победи”, поручио сам: „Треба очекивати да ће они који су толико панично бежали од теме о ковиду 19 подметати нове мисле.” Тако је и било.

торима који су само у току свог дежурства, рецимо у Новом Пазару, попунили више потврда о смрти од ковида него што их је званично саопштено за целу Србију. Крајем децембра су четири рецензента, редовна професора Медицинског факултета, на Коларцу промовисала моју књигу „Ковид 19 – пандемија између политике и науке”, прихватајући кривотворење података као необориву чињеницу. Замолићу уредника „Политике” да ми уступи простор да детаљним аргументима наставим да убеђујем неповерљивог проф. Чоловића.

Он тражи да именујем чланове Кризног штаба скептичне према званичним подацима о умирању. Па, од-

ше жртава него што је саопштавано. Своју тврдњу је под притиском мало релативизовао, али јој се вратио у два своја публикована стручна рада. Ни проф. Тиодоровић не негира јавно саопштене податке да је од више стотина Нишлија сахрањиваних у лименим сандуцима тек сваки пети имао дијагнозу ковида 19. Он се једино правда да не одобрава такву манипулацију и да нема ништа са њом. Да ли да набрајам даље?

Тешко је расправљати са човеком који се прави да не разуме ништа што му не одговара, а на кога аргументи не остављају никакав утисак. Нико му није јавио да се још лета 2020. окупала група од 3000 лекара, критич-

Јесте СЛД добровољна организација, али није случајно окупљена група бајкера. Она има Етички одбор и Суд части, те дугу традицију чувања угледа струке и рада „на ползу народа” чак и у временима окупације. Како смо дошли дотле да СЛД остаје нем на понављано изрицане непојамне глупости својих чланова, којима се озбиљно угрожава народно здравље?

Нисам тражио да одржим узводно предавање, већ да усмено изложим чињенице о епидемији. Пријава ми није одбијена због „непримерених речи”, она је прихваћена као постер, што значи склоњена од јавности, како се не би нарушавала идилична слика о нашим „успесима”.

Председнику СЛД било би лако да за своје тврдње немам никакве доказе. Тада бих био пуштен да говорим и демантован аргументима. Морао сам да будем онемогућен управо због располагања тврдоглавим чињеницама.

Безубно је зловна инсинуација да бих, да се ковид 19 „спонтано смирио... први оптужио 'режим' да је узалуд потрошио велике новце”, уз подсећање на свињски грип. Испод нивоа ми је позивање на „накнадну памет”, нисам склон тако лошим предвиђањима, а у време свињског грипа нисам критиковао предузимане мере, већ искључиво тадашњег министра због набавке вакцина и због његове неискрености.

Слажем се да је „лако са стране посматрати и критиковати”, али се тога строго чувам. За последње три године био сам активнији од већине пензионисаних чланова Кризног штаба. Написао сам стотине чланака и дао још више интервјуа у реалном времену, када су се догађаји дешавали. Стојим иза свега што сам тврдио, а то ми даје за право да се критички постављам и према другима.

Јесам био „бели листић” (а за председника уписао име Жике Обретковића), што ми је аргумент да сам био критичан и према ранијој власти. Сматрам да је то дужност сваког интелектуалца, а флоскула „не занима ме политика” најружнији је облик баљења њоме ради личне користи.

Ценим напоре председника СЛД да обезбеди грејање, али сматрам да његова функција не би смела да се сведе само на то.

*Епидемиолог, професор
Медицинског факултета у Пензији

Фото Н. Марјановић

Када тврди да верује у званичне податке о умирању од ковида 19 у Србији, мој опонент подсећа на бизарни случај проналаска у дивљини јапанског војника необавештеног да се рат завршио 20 година раније. Ако ми обећа дискретност, повезаћу га са док-

рекао их се бивши министар Лончар када је признао да жртава ковида у 2020. није било 3.211, како је саопштено, већ 10.356. Својеврсна брук је што је бројање у 2021. настављено са 3212, па се тако дошло до нешто преко 17.000 умрлих са овом дијагнозом. Број звучи трагикомично, пошто нам је вишак смртности знатно преко 60.000 душа. После почетног одбацивања, и др Кон је признао да је ковид у Београду однео три пута ви-

ше жртава него што је саопштено. Своју тврдњу је под притиском мало релативизовао, али јој се вратио у два своја публикована стручна рада. Ни проф. Тиодоровић не негира јавно саопштене податке да је од више стотина Нишлија сахрањиваних у лименим сандуцима тек сваки пети имао дијагнозу ковида 19. Он се једино правда да не одобрава такву манипулацију и да нема ништа са њом. Да ли да набрајам даље? Тешко је расправљати са човеком који се прави да не разуме ништа што му не одговара, а на кога аргументи не остављају никакав утисак. Нико му није јавио да се још лета 2020. окупала група од 3000 лекара, критич-

▶ Прилози објављени у рубрици „Погледи” одражавају ставове аутора, не увек и уређивачку политику листа